

KONTSERDIMAJAS KÕLAS NOORE HELILOOJA RASMUS PUURI TEOSE ESIETTEKANNE

■ Pärnu linnaorkester avas üleile õhtul Pärnu kontserdimajas oma 27. hooaja Rasmus Puuri viiulikontserdi esiettekandega. Juhatas peadirigent Kaspar Mänd ja soleeris Linda-Anette Verte.

Hooaja avakontsert kõrvutas ühtlasi muusikaloo üht tippteost, Ludwig van Beethoveni seitsmendat sümfooniat Eesti suurima elava sümfonisti Erkki-Sven Tüüriga. Tüür kirjutas "Phantasma" Beethoveni 250. sünniaastapäevaks.

Tüür ja Beethoveni vahel kõlas esiettekandena Puuri uudisteos sooloviilule ja sümfooniaorkestrile.

"Viiulikontserdi teekond algas 2017. aasta hilissügisel, mil Linda-Anette minu poole pöördus. Sellal oli aga palju toimetamist, mistõttu kirjutamine lükkus edasi. Kuklasse jäi see [mõte] kumisea siiski," rääkis Puur.

Ehkki noor helilooja tunneb isiklikult nii solisti, dirigenti kui orkestrit, ei läinud kontserdi kirjutamine hõlpsalt. Esimesel katsel see ei õnnestunud ja jäi soiku. Töö selgema idee, sisulise arenduse ja vormiga aga jätkus ja pool aastat hiljem õnnestus teos pea ühe hingetõmbega paberile panna. "Seda pärast pikki sisemõtetusi, -heitlusi ja piikide murdmist, millest omal kombel see kontsert kõnelebki," kõneles Puur.

Viiuldaja ja helilooja koostöö on kestnud juba mitu aastat. Verte on esitanud Puuri sooloviilule loomingut ja seda plaadistanud. 2017. aastal avaldas Verte luule- raamatu-albumi "Kahe südamega", mis on kombinatsioon tema luuletustest ja teiste muusikast. Selsamal albumil kõlavad osad Puuri sooloviilulitsüklist "Aastaajad".

"Nagu elus sageli juhtub, on keeruline öelda, miks mõne inimesega tajud üsna silmapilkselt klappi või mõistmist. See ei pruugi olla identne maailmavaade või iseloomude täielik sarnasus, kuid võrd äratundmine mingil sügavamal ja sõnastamatul tasandil," avaldas Puur. (PP, fotod Carine Isand)

Georg Otsa mälestuskontsert vajab võimsamat laengut

Toomas Kuter

Pärnu kontserdimajas toimunud ja legendaarse Eesti laulja Georg Otsa 100. sünniaastapäevale pühendatud mälestuskontsert võeti hoolimata publiku hõredusest hästi vastu. Nagu viimasel ajal Eestis kombeks, seisid saal mälestusõhtu lõppedes pisti.

Parima osa sellest galast, mille oli lavastanud Georg Otsa ja tema loominguga tihedalt seotud maestro Arne Mikk, moodustas suurepärase orkester, hea dirigent (Arvo Volmer) ja balletitartistid. Nende esinemine oli igati nauditav ja pälvis tugeva aplausi.

Ooperisolistidest osalesid kaheosalises kavas rahvusoperi kandvad jõud, teiste seas pea kõik Eesti praegu hinnatumad baritonid.

Galaõhtu lahendus oli loogiline: esitatav moodustas läbilõike Otsa tuntumatest rollidest ja kuna Ots oli mitmekülgne meister vokaalmuusika eri žanrites, siis kontserdi esimese osa moodustasid ooperipalad, teise aga operite muusika.

Ooperi- ja operitegala oli ilus kummardus armastatud Eesti solisti loomingule ja tema panusele meie muusikakultuuri rikastamisel. Neid, kelle idol Ots oli ja kes tema loomingust siirast rõõmu tundsid,

JUUBELIKONTSERT "GEORG OTSA 100"

Dirigent Arvo Volmer, lavastaja Arne Mikk, kunstnik Reili Evert, koreograaf Marina Kesler.

Solistid Tamar Nugis, Heli Veskus, Jassi Zahharov, Karis Trass, Aare Saal, Raiko Raalik, Helen Lokuta, Mart Madiste, Rauno Elp, Kristel Pärtna, Juuli Lill, René Soom, Priit Volmer, Mart Laur, Urmas Põldma, Mehis Tiits, Janne Ševtšenko

Balletitartistid Marjana Fazullina, Nikos Gkentsef, Anthea van der Ham, Ellinor Piirimäe jt.

Rahvusoper Estonia koor ja orkester.

6. septembril Pärnu kontserdimajas.

oli palju. Seda enam väärib tunnustust niisuguse kava kokkupanek. Kontserdi lõpus kõlas fonogrammit Otsa enese esituses Don Quijote "Töötuslaul" Mitch Leigh' muusikalist "Mees La Manchast".

Kõik, mis puudutab interpreteerivat kunsti, on suhteline. Nii palju, kui on inimesi, on eri maitseid, lähenemisi, arusaamu. Ja öelda, et keegi on oma lähenemises õigem või parem, on primitiivne. Seega, igahel on alati õigus oma tõe. Siiski on mõni üldine tõekspidamine, nagu näiteks muusika

puhul õiges helistikus püsimine, puhast intoneerimine, rütmi ja teksti järgimine, mida võiks meeles pidada, ehkki seda võib muidugi kõigil juhtuda ja see on andestatav. Kuid arvestades pileti hinda, peaks olema garanteeritud üle keskmise hea kvaliteet.

Galaõhtul oli numbreid, mis olid hästi esitatud, ja nendest räägimegi. Oli ka numbreid, mis jätsid külmaks, kus puudus sära ja, veel hullem, mille kvaliteet ei vastanud kallile piletile. Nendest me siinkohal ei räägi. Tegu on hooaja algusega, kõigil on keeruline aeg, mistõttu on hea seegi, et kontserte üldse korraldatakse. Seetõttu tasub olla tänulik igahelile, kes mälestusõhtul üles astusid ja publikule killukese rõõmu pakkusid, isegi sel juhul, kui see killuke kodukoostuks osutus.

Ilusaks õnnestumiseks võib pidada gala lõpus kõikide õhtul osalenud baritonide koos esitatud Pali Ráczy laulu Imre Kálmáni operetist "Mustlasprimaš". Selles numbris oli eriti hästi näha, kui oluline on interpreedi isiksuse võlu ja karisma. Vanameister Voldeemar Kuslap tuli lavale ja kogu lava oli teda täis. Ta laulis vaid mõne fraasi, kuid see liigutas südant. Ja sugugi mitte ainult sellepärast, et tegu oli auväärse artistiga. See on Kuslapi sarm, mis on teda kogu elu saatnud ja temast populaarse laulja teinud, siia

Rahvusoper Estonia arhiiv

Germont'i aaria Giuseppe Verdi ooperist "Traviata" ja Lauretta aaria Giacomo Puccini ooperist "Gianni Schicchi" Kristel Pärtna ettekandes. Need olid mälestusõhtu muusikaliselt eredaimad hetked, mis jäid meelde, tekitades meeldiva äratundmisrõõmu.

Heli Veskuse esituslaad on igati nauditav, tema kaunis, voolav ja elegantne fraas pakub meeldiva emotsiooni ja tekitab sooja tunde.

Tamar Nugis oli Punavarjuna tõeline üllatus. Tegu on raske lauluga, mida ette kanda pole sugugi lihtne. Nugis sai suurepäraselt hakkama, rohkemgi: tema musitseerimises piisas sellele palale vajalikku südamekkust, melanhooliat ja ilu.

Aare Saal on alati kindlustanud hea kvaliteedi, seda nüüdki, ka Kristel Pärtna Laurettale ei saa midagi ette heita.

Loomulikult oli kordaminekuid veel. Ometi puudus kontserdil emotsionaalne jõulisus ja värskus, mida oodanuks. Kahjuks.

Arne Miku lavale seatud mälestusgalal oli kõik loogiline, iga liigutus sisust ja heast maitsest kantud, midagi polnud üle pakutud ega jäänud midagi puudu. Tema puhul on alati kindlustatud teatud tase, mis on kas väga kõrge või kõrge. Kuid võimsat laengut, mida Georg Otsa 100. sünniaastapäevale pühendatud kontsert võinuks pakkuda, Pärnu kontserdimajas ei saanud.

■ Sajandi möödumist Georg Otsa sünnist tähistatakse tänava kogu Eestis. Laulja esindusportree Wolfgang Amadeus Mozarti ooperis "Don Giovanni".

juurde Jassi Zahharov, Aare Saal.

Kontserdi sooloonumbritest võiks esile tõsta Heli Veskuse esitatud Vilja laulu Franz Lehári operetist "Lõbus lesk", Punavarju laulu Sigmund Rombergi operetist "Kõrbelaul" Tamar Nugise ettekandes, Aare Saali lauldud